

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/113/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721200708
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5721200708.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcov: 1/ JUDr. Z. D., nar. X.X.XXXX, bytom A. A., N. W. XX, 2/ MUDr. Z. D., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. - W., B. XXXX/XX, Česká republika, 3/ Mgr. A. H., nar. X.XX.XXXX, bytom M., F. X, 4/ Mgr. Z. H., nar. XX.X.XXXX, bytom A., K. XX, 5/ MUDr. P. W. S., nar. XX.X.XXXX, bytom A. A., W. L. XXXXX/XXA, všetci právne zastúpení AK JUDr. Repáň a partneri, s.r.o., so sídlom Martin, M. R. Štefánika 25, proti žalovaným: 1/ A. P., nar. XX.X.XXXX, bytom V., K. XX, 2/ Q. K., nar. X.X.XXXX, bytom A. XXX, obaja právne zastúpení Advokátska kancelária M2 Legal s.r.o., so sídlom Martin, Zvolenská 4014/31, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.415,56 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 5C/10/2021-150 zo dňa 24. februára 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku II. o zamietnutí žaloby žalobcov 1/ až 5/ vo zvyšnej časti m e n í tak, že:

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť

- žalobcom 1/ a 2/, každému sumu 54,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 54,40 eur od 18.5.2021 do zaplatenia;
- žalobcom 3/ a 4/, každému sumu vo výške 108,79 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 108,79 eur od 18.5.2021 do zaplatenia a
- žalobcovi 5/ sumu 326,36 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 326,36 eur od 18.5.2021 do zaplatenia.

a vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

Rozsudok okresného súdu z o s t á v a n e d o t k n u t ý vo výroku I. o uložení povinnosti žalovaným 1/ a 2/ zaplatiť:

- žalobcom 1/ a 2/, každému sumu 63,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 63,57 eur od 16.6.2021 do zaplatenia;
- žalobcom 3/ a 4/, každému sumu vo výške 127,14 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 127,14 eur od 16.6.2021 do zaplatenia a
- žalobcovi 5/ sumu 381,42 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 381,42 eur od 16.6.2021 do zaplatenia.

Žalobcovia 1/ až 5/ m a j ú voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ a 2/, každému sumu 63,57 eur; žalobcom 3/ a 4/, každému sumu 127,14 eur a žalobcovi 5/ sumu 381,42 eur,

všetko spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z jednotlivých súm od 16.6.2021 do zaplatenia a vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcov 1/ až 5/ zamietol. Vychádzal z toho, že zmluva o prenájme zo dňa 1.7.2006 je neplatná, preto „bolo potrebné zaoberať sa vzťahom medzi stranami sporu tak, že žalobcovia si uplatňovali finančné čiastky titulom bezdôvodného obohatenia“. Súčasne konštatoval, že návrh nájomnej zmluvy vypracovaný žalobcami a datovaný dňom 1.6.2019 nebol žalovanými podpísaný.

2. V otázke výšky bezdôvodného obohatenia okresný súd prihliadol na znalecký posudok predložený žalobcami, v ktorom bola stanovená výška nájomného 3,63 eur za m² a na nájomnú zmluvu z roku 2021 medzi Lesmi SR a iným prenajímateľom v danom katastri (nájomné činilo 0,83 eur za m²). Doplnil, že iné listinné dôkazy stranami predložené neboli. Následne dospel k záveru, že uplatnená výška bezdôvodného obohatenia 2 eur za m² je dôvodná; ktorý záver by sa vzťahoval i na eventualitu výpočtu prostredníctvom aritmetického priemeru.

3. Za žalované obdobie - 24 mesiacov - si žalobcovia uplatnili celkovo sumu 1.415,56 eur (353,89 m² x 2 eur = 707,78 x 2 roky). Okresný súd bol toho názoru, že pokiaľ žalovaní platili - z ich pohľadu titulom nájomného, ale reálne za (neoprávnené) užívanie predmetných nehnuteľností vo vlastníctve žalobcov - ročne 326,31 eur, tak za dva roky, ktoré možno stotožniť „s uplatneným obdobím“ žalobcami, zaplatili sumu 652,62 eur. Žalovaní pritom platili na účet, ktorý bol uvedený tak v zmluve o nájme z roku 2006, ako i v návrhu zmluvy z roku 2019. Okresný súd zdôraznil, že stále išlo o ten istý účet a teda bolo zrejmé, že na tento účet žiadali žalobcovia zaplatiť nájomné. Z daného titulu zohľadnil predmetné platby a v dotknutej časti istiny žalobu zamietol. Žalobcom teda priznal celkovo nárok v rozsahu 762,94 eur (1.415,56 - 652,62 eur). Po zohľadnení veľkosti spoluvlastníckych podielov jednotlivých žalobcov vyplývajúcich z LV č. XXX, kat. územie A. (po prepočítaní na tridsaťšestiny) ustálil vyššie vymedzenú výšku nároku prináležiacu tomu-ktorému žalobcovi.

4. Vo vzťahu k úroku z omeškania okresný súd uviedol, že žalobcovia neprodukovali dôkaz preukazujúci vyzvanie žalovaných k (s)plneniu dlhu. Dlh vzniknutý bezdôvodným obohatením je pritom dlhom, ktorý podľa § 563 Obč. zák. nemá určenú zročnosť iným spôsobom a preto je dlžník povinný plniť od prvého dňa po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Kvalifikovanou výzvou na zaplatenie tak bola až žaloba doručená žalovaným dňa 14.5.2021, prvým dňom, kedy žalovaní mohli plniť, bol 15.5.2021 a do omeškania sa dostali až od „16.6.2021“. Následne až od tohto dňa okresný súd priznal žalobcom nárok na úroky z omeškania a vo zvyšnom rozsahu nárok v časti príslušenstva zamietol ako nedôvodný.

5. O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP tak, že „žiadene z účastníkov konania“ nemá právo na ich náhradu. Okresný súd prihliadol na pomer úspechu sporových strán - 762,94 eur (54 %) ku 652,62 eur (46 %) - a vyslovil, že úspešnosť v rozsahu 8 % neodôvodňuje priznanie náhrady trov konania.

6. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote (spoločné) odvolanie všetci žalobcovia, ktorí sa domáhali jeho zrušenia a vrátenia veci „na ďalšie konanie a rozhodnutie“. Poukazovali na to, že okresný súd nesprávne „započítal“ voči nimi uplatňovanému nároku dve platby žalovaných po 326,31 eur, hoci tieto nikdy neboli uskutočnené v prospech žalobcov; t.j. nikdy neboli uskutočnené na ich účty alebo k ich rukám.

7. Odvolatelia uviedli, že žalovaní platby síce uskutočnili, avšak „tieto boli v intenciách pôvodného rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/510/2015“ a na účet, ktorý zodpovedal účtu, kam žalovaní od roku 2006 platby poukazovali, pričom sa nejedná o účet ani jedného zo žalobcov. Išlo o účet Pozemkového spoločenstva Thomka, ktoré stratilo právnu subjektivitu a plnenie na tento účet nemôže byť vyhodnotené ako plnenie v prospech žalobcov. Žalobcovia zdôraznili, že zmluva o nájme z roku 2006 bola posúdená ako neplatná a návrh zmluvy o nájme z roku 2019 bol návrhom zo strany Združenia vlastníkov lesa a ornej pôdy Thomka, navyše nikdy nebol žalovanými (a ani označeným prenajímateľom) podpísaný a akceptovaný. Dokumenty, ktoré boli vyhodnocované okresným súdom, tak nemali charakter platne uzavretého vzťahu.

8. Žalobcovia zopakovali, že nárok si uplatňujú ako súkromné osoby a žiadne plnenie zo strany žalovaných na iné účty, ako im patriace, nie je možné kvalifikovať ako riadne zaplatenie. Nikdy nepodpísali žiaden dokument, ktorým by odsúhlasili alebo požadovali realizovanie platieb na účet, na ktorý žalovaní dotknuté platby vykonali. V nadväznosti na odvolanie v meritórnej časti namietali tiež výrok o náhrade trov konania.

9. Žalovaní navrhovali napadnutý rozsudok potvrdiť. Poukazovali na to, že tak v nájomnej zmluve z roku 2006, ako i v návrhu nájomnej zmluvy z 1.6.2019 bolo uvedené rovnaké č. účtu žalobcov (prenajímateľov), na ktoré žiadali poukazovať nájomné. Žalovaní nespochybnili, že na v nájomných

zmluvách je ako prenajímateľ uvedené Združenie vlastníkov lesa a ornej pôdy Thomka, avšak členmi tohto združenia sú práve žalobcovia.

10. Uviedli, že pokiaľ žalobcovia tvrdia, že nájomná zmluva z roku 2006 je neplatná, „za zmienku stojí“ skutočnosť, že nikdy neurobili žiadny úkon smerujúci k jej zániku. Naopak, po celý čas prijímali plnenia titulom nájomného dojednaného touto zmluvou. Hoci (aj) podľa žalovaných je predmetná zmluva neplatným právnym úkonom, je stále dôkazným prostriedkom, ktorý preukazuje určité okolnosti; napr. tiež miesto plnenia povinnosti žalovaných.

11. Žalovaní dodali, že ak aktuálne žalobcovia tvrdia, že plnenie podľa tejto zmluvy nemôže byť vyhodnotené ako dôvodné, jedná sa o zjavné zneužívanie práva. Žalobcovia, ktorí sú členmi predmetného pozemkového spoločenstva pritom nikdy neoznámili žalovaným zmenu účtu. Ak by sa akceptovala argumentácia žalobcov, títo by prijali dvakrát to isté plnenie titulom nájomného; čo nenachádza nielen oporu v zákone, ale výslovne porušuje i dobré mravy.

12. V odvolacej replike žalobcovia trvali na podanom odvolaní, vrátane súvisiacej argumentácie, ktorej podstatnú časť zopakovali. Doplnili, že bezprostredne žalobcovia (ako fyzické osoby) nikdy nepredložili žalovaným nájomnú zmluvu, resp. jej návrh.

13. Žalovaní právo odvolacej dupliky nevyužili.

14. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal z dôvodov a v rozsahu vymedzenom v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), z ktorého titulu rozsudok okresného súdu zostal nedotknutý v odvolaní bezprostredne nenapadnutom výroku o uložení povinnosti žalovaným zaplatiť jednotlivým žalobcom sumy vymedzené v bode 1. odôvodnenia tohto rozsudku a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario za použitia § 219 ods. 3 CSP) v preskúmvanej meritórnej časti rozsudok okresného súdu zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je konštatované vo výroku tohto rozsudku.

15. Pre úplnosť je namieste uviesť, že žalobcovia síce v úvode odvolania uvádzajú, že ho podávajú voči všetkým výrokom rozsudku okresného súdu, ale z obsahu odvolania, ktoré hľadisko je určujúce (§ 124 ods. 1 CSP), je zrejmé, že nenapádajú výrok o uložení povinnosti žalovaným 1/ a 2/ čiastočne plniť. Odvolatelia vecne a obsahovo namietali len tú meritórnu časť rozsudku okresného súdu, v zmysle ktorej bola ich žaloba vo vyššej časti zamietnutá.

16. Pokiaľ by aj odvolací súd striktno formálne (skôr až formalisticky) rešpektoval vymedzenie rozsahu odvolania proti všetkým výrokom, muselo by byť odvolanie žalobcov v dotknutej (vyhovujúcej) časti odmietnuté. Vo vzťahu k nej totiž nie sú žalobcovia subjektívne oprávnení podať odvolanie, keďže tento výrok vyznieva v ich prospech (§ 359 v spojení s § 386 písm. b/ CSP). Vecne by teda rozsudok okresného súdu v danej časti nebol - taktiež - preskúmvaný. Z konštatovaných dôvodov krajský súd výslovil, že rozsudok okresného súdu vo výroku I. o čiastočnom vyhovení žalobe zostal nedotknutý.

17. Nesporným v súdnej veci bolo užívanie bez právneho titulu žalovanými v rozhodnom období relevantnej plochy pozemkov (spolu)vlastnícky patriacich žalobcom. Vzhľadom na postoj sporových strán k prvoinštančnému rozhodnutiu, resp. dôvody odvolania žalobcov je nespornou aj východisková hodnota (2 eurá za m² ročne) náhrady za takého užívanie/za bezdôvodné obohatenie. Podstatou odvolacieho prieskumu tak bolo ustálenie, či platby vykonané žalovanými na účet Združenia vlastníkov lesa a ornej pôdy Thomka (ďalej len „združenie vlastníkov“; čo zahŕňa i predchádzajúce združenie Pozemkové spoločenstvo Thomka Bystrička) majú byť zohľadnené pri vymedzení výšky nároku žalobcov z titulu bezdôvodného obohatenia.

18. Hoci okresný súd vykonal dokazovanie aj rozsudkom tamojšieho súdu č. k. 10C/510/2015-233 z 13.10.2017 v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu (rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/28/2018 z 26.4.2018), na závery ktorých poukázal i v odôvodnení napadnutého rozsudku, dôsledky predmetných rozhodnutí pri posúdení určujúcej otázky v podstate opomenul. V rámci predmetného konania bola totiž ako prejudiciálna otázka posúdená práve otázka platnosti nájomnej zmluvy z roku 2006 a bez akýchkoľvek pochybností bolo konštatované, že dotknutá zmluva je (absolútne) neplatná. To znamená, že nespôsobuje (žiadne) právne účinky, vrátane ne/zadefinovania miesta plnenia (označenie konkrétneho čísla bankového účtu).

19. Zároveň už v dotknutom spore bola žalovaným uložená povinnosť (za iné časové obdobie) nahradiť bezdôvodné obohatenia (teda nie nájomné) pomerne - zodpovedajúco veľkosti spoluvlastníckych

podielov - priamo žalobcom, a nie združeniu vlastníkov. Nadväzne, najneskôr právoplatnosťou rozsudku vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/510/2015 nadobudli žalovaní jednoznačnú a kvalifikovanú vedomosť o tom, že pôvodná nájomná zmluva z roku 2006 je neplatná a subjektami na úkor ktorých sa bezdôvodne obohacujú, sú priamo žalobcovia, t.j. jednotliví podieloví spoluvlastníci.

20. Len na okraj krajský súd dopĺňa, že aktuálne účinné znenie procesného kódexu (§ 137 CSP) vo všeobecnosti ani nepripúšťa žaloby o určenie právnej skutočnosti (teda aj o určenie neplatnosti právneho úkonu). Predmetná otázka sa spravidla rieši ako prejudiciálna v spore o plnenie, ako tomu bolo i vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/510/2013.

21. Pokiaľ aj napriek vyššie rozoberanej vedomosti žalovaní naďalej uhradili platby/ poskytovali plnenie za neoprávnené užívanie pozemkov žalobcov (keďže nájomná zmluva nebola platná a žalovaným nesvedčil ani žiaden iný titul oprávňujúci ich na užívanie dotknutej plochy) na účet subjektu odlišného od žalobcov, nemohlo uvedené spôsobiť (čiastočný) zánik ich záväzku/dlhu jeho splnením. V plnej miere tak riziko nenáležitého miesta, resp. spôsobu splnenia záväzku prevzali žalovaní na seba; o to viac, že mali povinnosť plniť nie úhrne (spoločne jednou platbou) všetkým podielovým spoluvlastníkom/žalobcom, ale každému z nich podľa veľkosti príslušného spoluvlastníckeho podielu. Inými slovami, dotknuté platby nie je prípustné zohľadňovať pri rozhodovaní o konkrétnej výške nároku žalobcov.

22. Na predmetnom konštatovaní nič nemení skutočnosť, že rovnaký účet bol za miesto platby/plnenia označený v návrhu nájomnej zmluvy z roku 2019. Naopak, žalovaní boli tou stranou potenciálneho (navrhovaného) záväzkového vzťahu, ktorá návrh zmluvy neakceptovala. Preto nemali dôvod sa domnievať, že plnením na účet vymedzený v nimi samými neakceptovanom návrhu zmluvy, splnia svoj záväzok; navyše záväzok majúci základ nie v zmluvnej voľnosti subjektov občianskoprávných vzťahov, ale v porušení práva - v užívaní veci patriacej inému subjektu bez právneho titulu.

23. Ak žalovaní okrajovo poukazujú i na inštitút dobrých mravov, nemôžu prehliadať svoje neoprávnené (a to pomerne dlhodobé - niekoľkoročné) užívanie pozemku žalobcov. Rovnako tak vlastnú nedôslednosť pri plnení svojich záväzkov/dlhov - o to viac, že ide o záväzky vzniknuté z bezdôvodného obohatenia - pričítavať žalobcom a v konečnom dôsledku (priamo) žalobcov ukrátiť na ich nároku. Bez ohľadu na značnú mieru všeobecnosti súvisiaceho vyjadrenia žalovaných krajský súd uzatvára, že priznanie/plnenie nároku uplatňovaného žalobcami nevykazuje žiadne relevantné nedostatky ani z hľadiska súladu s dobrými mravmi.

24. Na základe konštatovaného krajský súd zmenil napadnutý rozsudok v preskúmvanej časti a uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 1/ a 2/, každému po 54,40 eur; žalobcom 3/ a 4/, každému po 108,79 eur a žalobcovi 5/ sumu 326,36 eur. Vo svojej podstate ide o rozdiely medzi jednotlivými žalobcami uplatňovanou výškou nároku a medzi výškou nároku/istiny priznanou okresným súdom.

25. Nakoľko žalovaní sa s plnením peňažného dlhu ocitli v omeškaní, zaťažuje ich v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zák. tiež povinnosť zaplatiť úroky z omeškania. Výška úroku z omeškania (5% ročne) medzi stranami nebola sporná a súčasne zodpovedá súvisiacej právnej úprave - § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z.

26. V otázke začiatku omeškania krajský súd považoval za náležité východiská vyslovené okresným súdom vo vzťahu k nim v priznanej časti nároku. To znamená, že v prípade dlhu vzniknutého z bezdôvodného obohatenia je dlžník podľa § 563 Obč. zák. povinný plniť prvého dňa po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Zároveň v konkrétnostiach súdnej veci bola kvalifikovanou výzvou veriteľa na zaplatenie/plnenie až žaloba doručená žalovaným (zhodne) dňa 14.5.2021.

27. Pri lehote na plnenie stanovenej podľa § 563 Obč. zák. je prvý deň na plnenie zároveň posledným dňom „lehoty“ na plnenie. V zmysle § 122 ods. 3 Obč. zák. ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň; čo platí i v spojitosti s lehotou vymedzenou § 563 Obč. zák. (bližšie napr. Fekete; Občiansky zákonník Veľký komentár, 3. zväzok; 2. aktualizované a rozšírené vydanie, Eurokódex 2015; str. 736). Keďže dňa 15.5.2021 bola sobota, posledný deň „lehoty“ na plnenie sa v prejednávacom prípade posunul na pondelok 17.5.2021, kedy žalovaní mali (najneskôr) plniť. Pretože tak neučinili, odo dňa 18.5.2021 sa ocitli v omeškaní.

28. Od uvedeného dátumu (až do zaplatenia) sú tak žalovaní povinní zaplatiť jednotlivým žalobcom úroky z omeškania, samozrejme, odvodené od výšky istiny priznané tomu-ktorému zo žalobcov. Krajský

súd pripomína, že práve nevyhovenie nároku na priznanie príslušenstva vo zvyšnom (žalobcami uplatňovanom) rozsahu je predmetom (zmeneného) výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti.

29. Pre úplnosť krajský súd dodáva, že okresný súd sa dopustil zrejmej nesprávnosti, keď pri ustálení doručenia výzvy veriteľa na plnenie dňom 14.5.2021 (doručenie žaloby) za deň povinnosti žalovaných plniť označil deň 15.5.2021, ale za (nasledujúci) prvý deň omeškania stanovil až deň 16.6.2021. Keďže aktuálny procesný kódex - Civilný sporový poriadok - neobsahuje právnu normu obdobnú ako ustanovenie § 222 ods. 3 O.s.p., krajský súd nebol oprávnený nariadiť okresnému súdu vykonanie opravy v tej časti jeho rozsudku, ktorá zostala odvolacím prieskumom nedotknutá. Určite by však bolo žiaduce, aby okresný súd v tejto súvislosti konal i z vlastnej iniciatívy (§ 224 CSP).

30. S poukazom na zmenu rozsudku okresného súdu krajský súd v zmysle § 396 ods. 1, 2 CSP rozhodoval o nároku na náhradu trov celého (prvoinštančného i odvolacieho) konania. V dôsledku zmeny prvoinštančného rozhodnutia sa sporová strana žalobcov stala v súdenom prípade plne úspešnou, preto má voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu - 100%. Vzhľadom na nominálne veľmi nízku hodnotu príslušenstva, vo vzťahu ku ktorému bola žaloba zamietnutá, krajský súd za určujúci v rámci pomerovania úspechu a neúspechu strán považoval úspech v otázke istiny a na príslušenstvo osobitnejšie neprihliadal.

31. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.